॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं श्रुत्वा व्यवसितो निकृतिं समुपाश्रितः। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शतं दासीसहस्राणि तरुण्यो हेमभङ्गिकाः। कम्बुकेयूरधारिण्यो निष्ककण्ठ्यः स्वलङ्कृताः।
महार्हमाल्याभरणाः सुवस्त्राश्चन्दनोचिताः। मणीन् हेम च बिभ्रन्त्यश्चतुःषष्टिविशारदाः।
अनुसेवाश्चरन्तीमाः कुशला नृत्यसामसु। स्नातकानाममर्त्यानां राज्ञाञ्च मम शासनात्। एतद्राजन् मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निकृतिं समुपाश्रितः। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत। २०७०
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एतावन्ति च दासानां साहस्राण्युत सन्ति मे। प्रदक्षिणानुलोमाश्च प्रावारवसनाः सदा।
प्राज्ञा मेधाविनो दान्ता युवानो मृष्टकुण्डलाः। पाचीहस्ता दिवारात्रमतिथीन् भोजयन्त्युत।
एतद्राजन् मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निकृतिं समुपाश्रितः। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सहस्रसङ्ख्या नागा मे मत्तास्तिष्ठन्ति सौबल। हेमकक्षाः कृतापीडाः पद्मिनो हेममालिनः। २०७५
सुदान्ता राजवहनाः सर्व्वशब्दक्षमा युधि। ईषादन्ता महाकायाः सर्व्वे चाष्टकरेणवः।
सर्व्वे च पुरभेत्तारो नवमेघनिभा गजाः। एतद्राजन् मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्येवं वादिनं पार्थं प्रहसन्निव सौबलः। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रथास्तावन्त एवेमे हेमदण्डाः पताकिनः। हयैर्व्विनीतैः सम्पन्ना रथिभिश्चिरयोधिभिः।
एकैको ह्यत्र लभते सहस्रपरमां भृतिं। युध्यतोऽयुध्यतो वाऽपि वेतनं मासकालिकं। २०८०
एतद्राजन् मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्येवमुक्ते वचने कृतवैरो दुरात्मवान्। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अश्वांस्तित्तिरिकल्माषान् गान्धर्व्वान्हेममालिनः। ददौ चित्ररथस्तुष्टो यांस्तान् गाण्डीवधन्वने। ०ल्म०
युद्धे जितः पराभूतः प्रीतिपूर्व्वमरिन्दमः। एतद्राजन् मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निकृतिं समुपाश्रितः। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत। २०८५
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रथानां शकटानाञ्च श्रेष्ठानाञ्चायुतानि मे। युक्तान्येव हि तिष्ठन्ति वाहैरुच्चावचैस्तथा।
एवं वर्णस्य वर्णस्य समुच्चीय सहस्रशः। तथा समुदिता वीराः सर्व्वे वीरपराक्रमाः।
क्षीरं पिबन्तस्तिष्ठन्ति भुञ्जानाः शालितण्डुलान्। षष्टिस्तानि सहस्राणि सर्व्वे विपुलवक्षसः।
एतद्राजन् मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निकृतिं समुपाश्रितः। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत। २०९०
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ताम्रलोहैः परिवृता निधयो ये चतुःशताः। पञ्चद्रौणिक एवैकः सुवर्णस्याहतस्य वै।
जातरूपस्य मुख्यस्य अनर्घ्यस्य भारत। एतद्राजन् मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निकृतिं समुपाश्रितः। जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत।
इति श्री महाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि देवने एकोनषष्टोऽध्यायः॥ ५९॥